

Paul Vlaanderen en het Z4-Mysterie

Vijfde episode: Mrs Muffet ontvangt een bezoeker

Ben: Hè, hè, dank U, dat doet een mens goed. Wat is het.. Schotse Whisky natuurlijk.

Paul: Ja.

Sir Graham Forbes: (Gekscherend) Ik wist niet, dat jij altijd een fles whisky bij je droeg, Vlaanderen? Wat... wat is dat nou?

Paul: Ben, wat heb je?

(Plotseling met een kreet valt de fles en Ben op de grond)

Iris: (verbijsterd) Grote genade, kijk zijn gezicht vertrekt. Hij is dood ... hij is dood ... (Pauze).

Sir Graham Forbes: (zachtjes) Ja, hij is dood.

Paul: Hier is de fles, Sir Graham. Ik geloof, dat het onder de gegeven omstandigheden beter is, dat U zich daar over ontfermt.

Iris: (nog altijd verbijsterd) Vreselijk; vreselijk ... Vlaanderen, dat is jouw schuld, jij hebt hem vermoord.

Paul: Niet Ik heb hem vermoord, Iris. Z-4 ... (Nog eens als In zichzelf) Z-4 ...

Steiner: Z-4? Maar dat begrijp Ik niét. Wie is Z-4?

Rex Bryant: Wat zit er in die fles, Sir Graham?

Sir Graham Forbes: (zachtjes) Cyaankali.

Rex Bryant: Cyaankali? Geen wonder, dat die arme drommel...

Steiner: Maar, dat moet U toch hebben geweten, mijnheer Vlaanderen ?

Paul: (snel, nogal boos) Denkt U soms, dat ik hem de fles gegeven zou hebben, wanneer ik geweten had, dat...

Steiner: (verbijsterd) Neen.., neen, natuurlijk niet. Goeie hemel, ik heb er geen ogenblik aan gedacht om dat te suggereren ...

Paul: (rustig) Dan is het goed.

Iris: Het scheen mij anders nogal duidelijk, wanneer Z-4 Ben vermoordde, dan is Vlaanderen Z-4.

(Licht lachen van Sir Graham)

Sir Graham Forbes: Die is niet slecht.

Paul: (zachtjes) Een interessante veronderstelling Iris... meer kan ik daarover niet zeggen.

Sir Graham Forbes: (nog altijd geamuseerd) Dat ben ik helemaal met U eens, Vlaanderen.

Iris: (boos) Er is anders helemaal geen reden voor U daarover zo vrolijk te maken, Sir Graham. Wij weten, dat Vlaanderen Ben een dronk uit zijn fles gaf, wij weten van Mrs. Moffat, dat Z-4 hier is... hier in het hotel dus...

Paul: (rustig) Wat zei Mrs. Moffat dan?

(Pauze).

Iris: Oh, niets. (zachtjes) Helemaal niets.

Paul: Wordt het dan zo zoetjes aan geen tijd, dat jij eens wat opheldering gaat geven?

Iris: (plotseling furieus) Wanneer er opheldering gegeven moet worden, geloof ik, dat jij het eerst aan de beurt bent, Paul.

(Pauze)

Iris: Hoe kwamen jullie aan die fles whisky ?

(Pauze)

Sir Graham Forbes: (rustig) Ja, Vlaanderen. Hoe kwam jij eigenlijk aan die fles?

(Pauze)

Paul: (rustig) Daar zou ik een heel verhaal over moeten doen. Een oom van mij, die een winkel heeft in antiek in Bangkok, is speciaal in het verzamelen van flessen; Japanse flessen, Chinese flessen, Russische flessen... het is gewoon verbluffend (alsof hij hardop denkt) Hoewel, ik geloof, dat het in werkelijkheid niet zo vreemd is als het lijkt, omdat... ja, ik weet niet, of jullie het voelen, maar hij is mijn oom eigenlijk niet. (Rex lacht).

Sir Graham Forbes: Nou, wat... Ik geloof, dat wij de kwestie van die fles wel voor het ogenblik kunnen laten rusten.

Iris: (geërgerd) Even laten rusten? Alleen omdat...

Paul: (zachtjes) Alleen omdat er een heel wat belangrijker kwestie bestaat. Iris.

Iris: Een heel wat belangrijker kwestie ?

Paul: Waar hebben zij John Hardwick naar toe gebracht?

Iris: Ik heb er geen flauw Idee van, waar je het eigenlijk over hebt.

Paul: Ach neen? Misschien, dat Mrs. Moffat je wel op de hoogte wil brengen.

Steiner: Mrs. Moffat? Wie is die Mrs. Moffat?

Rex Bryant: (geamuseerd) Neen maar, zeg Vlaanderen, je bedoelt toch niet die ouwe turf uit het dorp met die elastieke schoenen, dat mens uit die snoepwinkel, annex postkantoor ?

Paul: Ja.

Rex Bryant: Wat heeft die met dit alles te maken ?

Sir Graham Forbes: Kent U... Mrs. Moffat?

Rex Bryant: Nou, kennen.,, neen. Ik ben er een paar keer bij haar in de winkel geweest, daar houdt het wel mee op.

Sir Graham Forbes: Zo, (plotseling) Bryant... ik zou het op prijs stellen, wanneer U en Dr. Steiner ons een ogenblikje alleen wilden laten.

Steiner: Oh, natuurlijk. Laten we gaan Bryant.

Rex Bryant: (vrolijk) Prima. We kunnen beneden even een biertje drinken.

(Deur dicht. Pauze).

Paul: Nou Iris...

Iris: En wat is het volgende nummer?... The Twilight Serenades?

Sir Graham Forbes: (geïrriteerd). Wij willen weten waar ze John Hardwick verstopt hebben.

Iris: Wie bedoelt U met „ze” ?

Paul: (beslist) Hoor eens hier. Iris, het heeft nu geen zin meer er om heen te draaien.

Iris: (geïrriteerd). Draai er dan ook niet meer om heen!

Sir Graham Forbes: (na een pauze) Miss Archer, ik weet niet of het U het weet, maar ik ben in het bezit van een bevel tot Inhechtenisneming van U.

Iris: In hechtenis nemen... mij...? Waarvoor?

Sir Graham Forbes: (rustig). Poging tot moord.

Iris: (verbijsterd) Poging tot moord?

Paul: (zachtjes) De sigaret. Herinner je je die sigaret?

Iris: (zacht lachend) Daar kom je niet ver mee, Paul, dat weet jij ook wel.

Paul: Je verliest die boodschap hier ontvangen, 's avonds, vóór het vertrek van Ina en mij naar Aberdeen ?

Iris: Ja.

Sir Graham Forbes: (plotseling) Verdorie, Vlaanderen, het schijnt, dat Mrs. Moffat dan gelijk heeft. Alleen iemand uit het hotel hier kan weten, dat jij en Ina

Paul: Wanneer Mrs. Moffat dan zelf Z-4 niet is, weet zij dan wie het wel is?

Iris: Neen, tenminste nog niet.

Vlaanderen: Nog niet?

Sir Graham Forbes: (ietwat opgewonden) Maar het is toch beslist zeker, dat Guest of Van Draper

Iris: Er is niemand, die de identiteit van Z-4 kent, Sir Graham, zelfs de onovertrefbare Paul Vlaanderen niet.

(Pauze).

Paul: (glimlachend) Als ik in jouw plaats was. Iris, zou ik daar niet zo zeker van zijn.

(Klop op de deur)

Sir Graham Forbes: Ik geloof dat dat Mrs. Weston is, Lijkt het je niet beter, wanneer we haar er maar buiten houden ?

Paul: Och, dat doet er niet toe. Zij kan Ben toch niet zien vanuit de deuropening.

Sir Graham Forbes: Binnen.

(Pauze. Deur open)

Mrs. Weston: Nog een telegram, heren net gebracht nu is het voor U, mijnheer Vlaanderen.

Paul: Dank U wel, Mrs. Weston.

Mrs. Weston: Het ziet er anders net uit, of iemand het al heeft open gemaakt.

Paul: Ja, dat is in orde, hoor, dank U wel.

(Deur dicht. Pauze).

Sir Graham Forbes: Iets van belang?

Paul: (zachtjes) Neen

(Paul is rustig en ernstig).

Iris, toen ik zojuist even vroeg of Mrs. Moffat wist, wie Z-4 was... Zei je: ..Neen tenminste nog niet" .... Wil dat „nog niet" zeggen

Iris: (geïrriteerd) Dat „nog niet" kan je net zo uitleggen als je wilt.

Paul: (beslist) Iris, je zult ons meer over Mrs. Moffat moeten vertellen.

Sir Graham Forbes: En U zult ons vertellen, waar ze John Hardwick naar toe hebben gebracht.

Iris: Dat weet ik niet. Dat heb ik U al verteld.

Paul: En Mrs. Moffat?

Iris: Er valt er valt niets meer te vertellen over Mrs Moffat. (tot Forbes) Commissaris, denk nou niet, dat ik van plan ben om hier een halve nacht te blijven om een kruisverhoor te ondergaan, begrijpt U dat.

Sir Graham Forbes: (rustig) Wanneer U er de voorkeur aan geeft op onze vragen het stilzwijgen te bewaren. Miss Archer, dan is dat natuurlijk volkomen

Iris: Ja, maar... wat gebeurt er dan met mij ?

Sir Graham Forbes: Oh, dan zult U hier de nacht doorbrengen en dan komt morgenochtend één van mijn Inspecteurs, inspecteur Fuller wanneer U graag namen hoort, en die zal U meenemen naar Glasgow.

Iris: Onder arrest ?

Sir Graham Forbes: Uiteraard.

Paul: (Zachtjes overredend) Iris, wees nu niet dwaas, je weet drommels goed, wat ze met Hardwick hebben gedaan.

Iris: (wanhopig, half snikkend) Oh, toe nou Paul... laat mij met rust.

Paul: (met grimmige beslistheid) Wij zullen en wij moeten weten wat ze met John Hardwick hebben uitgevoerd.

Iris: (boos) Maar ik zei je al duizend keer, ik weet het niet... ik weet het niet, ik weet het niet.

Sir Graham Forbes: (rustig) Je ziet het Vlaanderen, het haalt niets uit.

(Pauze)

Iris: (kalm) Nu ik klaarblijkelijk geen andere keuze heb dan vannacht hier te blijven... wilt U misschien wel zo vriendelijk zijn om mij mijn kamer aan te wijzen.

Sir Graham Forbes: Oh, zeker. Wilt U me maar volgen ?

(Pauze).

Paul: (zachtjes) Nog een ogenblik

Iris: Waarvoor?

Paul: Zojuist kreeg ik nog een telegram. Ik zou nog wel graag willen, dat je even bleef om te horen wat er in staat.

Iris: Daar kan niets in staan, dat mij interesseert.

Paul: (langzaam) Dat is helemaal een kwestie van opvatting

Sir Graham Forbes: Wat staat er dan in dat telegram, Vlaanderen?

Paul: Ik zal het even voorlezen.

(Vouwt telegramformulier open)

Het is aangeboden in Nice vanavond om 5.30 uur en er staat in: „Dank voor Uw telegram. Stop. Informatie, die U wenst luidt als volgt, stop. Hotel Martinez, stop. 14 April 1932, stop”

(Pauze)

Hotel Martinez, Iris de veertiende April negentien honderd twee en dertig.

Iris: Ah (geeft een kreet van schrik. Zij is helemaal van haar stuk gebracht).

Sir Graham Forbes: Pas op, Vlaanderen zij valt flauw.

Paul: Ah, ik heb haar al vast.

Sir Graham Forbes: Oh, maar zij is buiten westen.

Paul: Ja. (Pauze).

Sir Graham Forbes: (in gedachten, klaarblijkelijk onthutst) Hotel Martinez. veertien April 1932.

--<<>>--

Fuller: (geïrriteerd) Hoe lang moeten wij hier wachten ?

Claike: (volmaakt onverschillig) Dat is onmogelijk te zeggen.

Iris: Ik hoop, dat wij hier niet te lang moeten blijven.

Claike: Daar kan je nou nooit van op aan hè. Soms is het lang, soms is het kort.

Fuller: En zij hebben ons in Inverdale gezegd, dat het een sneltrein was.

Claike: Tjonge, tjonge hebben zij dat tegen U gezegd ? Nou, dan weten ze daar ook niet wat of sneltreinen zijn.

Fuller: Ik snapte er niks van, toen U zei, dat wij hier moesten uitstappen.

Iris: Vindt U het erg wanneer ik een sigaretje opsteek, inspecteur, of staan Uw orders U dat niet toe?

Fuller: Het spijt mij geweldig, miss, maar dienst is dienst, het is verboden te roken, ook voor gevangenen. (Tot de chef) Weet U het nu wel zeker, chef, dat wij hier voor Glasgow moeten overstappen ?

Claike: Ben ik de stationschef of ben ik het niet?

Fuller: Dat is geen antwoord op mijn vraag

Claike: Nou , U moet hier zeker drie uur wachten de eerstvolgende aansluiting is om (hij kijkt op zijn horloge) 3 uur 15.

Fuller: (verwonderd) 3 uur 15 pas?

Claike: Dat heeft U goed verstaan.

Fuller: (Buiten zichzelf) Maar wel allemachtig neem mij nou niet kwalijk maar dit is toch te idioot voor woorden. Wij kunnen hier toch niet blijven wachten tot 3 uur 15?

Claike: Nou, U hoeft hier niet in die wachtkamer te blijven zitten, er zijn heel gezellige perrons.

Fuller: (met autoriteit) Ja, hoor nou eens eventjes, chef, weet U wel met wie U te maken hebt? Mijn naam is Fuller, Inspecteur van de recherche, Fuller.

Claike: (helemaal niet onder de indruk) Aangenaam, prettig met U kennis te maken, mijn naam is Andy Claïke, stationschef der tweede klasse.

Iris: (geamuseerd) Hij is niet erg onder de indruk. Inspecteur.

Fuller: Mr. Claïke, U schijnt er geen flauwe notie van te hebben met wat voor een belangrijke missie ik...

Claïke: (rustig) De eerstvolgende aansluiting met Glasgow is om 3 uur en 1. Ik ben verplicht U er op te wijzen, mijnheer de Inspecteur, dat die aansluiting nog altijd om 3 uur 15 zal geschieden, zelfs als U de Czaar van Rusland was.

Iris: (die er schik in heeft) Maar er is helemaal geen Czaar meer in Rusland, wist U dat niet eens?

(Pauze)

Claïke: (rustig) Wie is deze jongedame? Ik meen dat ik haar eens eerder heb gezien .....

Fuller: (Na een korte pauze) Kan ik hier ergens telefoneren ?

Claïke: In mijn bureau is een telefoontoestel, dat mag U gebruiken als U dat wilt. Hier aan het eind van het perron, vlak bij de chocolade-automaat.

Fuller: (Tot Iris) Ik ga even telefoneren om een wagen, want ik heb er geen zin in om hier te blijven wachten tot kwart over drie Op die manier kom je nooit in Glasgow.

Iris: U schijnt te vergeten, dat ik helemaal geen haast heb om in Glasgow te komen, Inspecteur.

Fuller: Nou ik wel. Ik heb mijn vrouw en kinderen, die op mij zitten te wachten. (Tot Claike) Wees zo goed hier te blijven tot ik terug kom, chef.

Claike: Oh, U denkt, dat stationschefs niets anders te doen hebben. Mijn werk wacht anders ook.

Fuller: Hebt U een sleutel van deze wachtkamerdeur ?

Claike: Ja.

Fuller: Mag ik die van U hebben, alstublieft ?

Claike: Maar vindt U dat nou

Iris: Oh, ik weet wat U zeggen wil. Chef, maar ik vind het niet zo erg, hoor. Ik ben een „grimmige misdadigster”, weet U en U mag het de Inspecteur dus niet kwalijk nemen, dat hij alle mogelijke voorzorgsmaatregelen treft.

Claike: Alles goed en wel, maar al ben ik geen gevangenebewaarder van professie, dan geloof ik toch wel, dat ik in staat geacht mag worden, even op een meisje te kunnen passen zonder al die poeha van sleutels en sloten en kettingen om enkels enzovoort.

Fuller: (Na een korte pauze) Nou, vooruit dan maar chef, ik ben zo terug.

(Deur dicht. Vrij lange pauze. Iris begint plotseling te lachen wanneer Claike een vermomming afrukt en Majoor Guest blijkt te zijn).

Iris: Oh, neen maar, wat een prachtige vermomming, daar heb je mij zelfs mee te pakken gehad. Waar is Van Draper?

Guest: Hij is op het kantoor van de Chef. Hij zit daar te wachten op die sufferd van een inspecteur.

Iris: Nou, die zal ook een hartelijke ontvangst krijgen. (snel) Maar hoe hebben jullie dit klaar gespeeld?

Guest: Als er iemand geprezen moet worden dan is het Mrs. Moffat.

Iris: Mrs. Moffat?

Guest: Ja, zij wist toevallig, dat deze trein altijd stopt in High Moreford.

Iris: Maar waar is de echte stationschef dan?

Guest: Oh, wij hadden heel snel afgerekend met dien goeie oude Claike, maar met Merson hadden wij onze handen meer dan vol.

Iris: Wie is Merson?

Guest: Dat is de kruier en een stevige knaap, die opstoppers weet uit te delen.

Iris: Wat hebben jullie dan met die lui gedaan ?

Guest: Oh. Claike maakt het goed. Wij hebben hem in een goederenwagen gestopt, daar aan de overkant van dat emplacement. Maar het spijt mij, dat ik moet zeggen, dat Merson de grenzen van de bescheidenheid overschreed, zodat wij helaas .. eh...

Iris: (plotseling) Wie komt daar aan?

Guest: Oh, daar heb je Van Draper.

(De deur wordt opengesmeten).

Van Draper: (Ademloos) De hemel zij dank, zij is dus...

Iris: Ja, ik ben springlevend, hoor.

Van Draper: (gealarmeerd) En nou, hoe eerder wij de benen nemen, hoe beter het is.

Guest: Wat is er gebeurd?

Van Draper: Nou, die Fuller (met een zucht) verdorie, dat is een mannetjesputter.

Guest: De wagen staat buiten. Iris, smeer hem en dan zo snel als je maar kunt naar het tuinhuis, je kent de weg, hè? Recht uit, het dorp door en dan zowat een mijl voorbij Aberford links af.

Iris: Maar jullie dan? Jij en Laurence?

Guest: Ja, wij moeten hier eerst op Mrs. Moffat wachten. Wij volgen je dan wel later naar het tuinhuis.

Iris: Oh ... Eh ... Laurence

Van Draper: Ja.

Iris: Hoe wist Mrs. Moffat dat... ik met deze trein vervoerd zou worden ?

Van Draper: Zij was ingelicht door Z-4.

Iris: Heeft Z-4 zich aan haar bekend gemaakt? Ik bedoel, is hij persoonlijk...

Van Draper: Neen. (Pauze).

Iris: (Niet helemaal op haar gemak) Dus... dan zie ik jullie straks weer terug in het tuinhuis?

Van Draper: (Rustig) Dat zal dan tegen een uur of vier zijn.

(Pauze)

Iris: Dus de wagen staat buiten ?

Van Draper: Ja, ik zal je er even naar toe brengen. Iris.

Iris: Merci. (tot Guest) Nou tot straks dan.

Guest: Ja. Tabé.

(Deur dicht. Pauze. Guest loopt de wachtkamer op en neer, fluit een deuntje. Deur plotseling open gegoid. Guest is verbluft)

Fuller: Gooi die revolver op de grond! Laat vallen! (Revolver valt).

Guest: Hoe, voor de drommel, bent U los gekomen?

Fuller: Waar is Uw medeplichtige?

Guest: ik... ik weet het niet, ik weet niet, waar U het over heeft.

Fuller: Waar is-ie... waar is die schobbejak.

Guest: (schreeuwt) Ik zei toch, dat ik het niet weet.

Fuller: (razend) Denk er om, ik duld nu geen gekheid meer, want dan zal ik U...

(Deur dicht).

Guest: Pas op!

(Een schot valt. Glas rinkelt. Lange pauze)

Van Draper: (rustig) Verdraaid goed van je om te schreeuwen, anders had ik hem niet te pakken gekregen.

Guest: Zeg heeft Iris kans gezien...

Van Draper: (zorgelijk) Ja, zij is er vandoor.

(Pauze)

Hoe lang zal Zij moeten rijden, denk je, voordat er... iets gebeurt?

Guest: (nadenkend) hmmm, dat is moeilijk te zeggen... een kilometer of vier... de wegen zijn vrij slecht moet je weten en ze rijdt hard.

Van Draper: Nou, ze zal aardig op het gaspedaal trappen op het ogenblik, dat is zeker.

Guest: (na een pauze) Draper... waarom zou Z-4 Mrs. Moffat op de hoogte gebracht hebben... over Iris bedoel ik.

Van Draper: Dat is nogal duidelijk. Iris had op een haar na haar mond voorbij gepraat

Guest: en daarom heeft Z-4 opdracht gegeven voor haar wagen ?

Van Draper: Ja (in gedachten) Ik vind het toch jammer van die Iris... er ging een grote charme van haar uit en meer dan dat.

Guest: Ja... een grote charme... (plotseling) Maar laten we weggaan.

--<>--

(Shelly Down, ongeveer 4 km. van High Moreford af. Geluid van een auto, die aankomt en stilhoudt).

Ina: Kom je gauw terug, Paul?

Paul: Even een paar sigaretten kopen, ik ben zo terug.

(Autodeur open)

hmhm, misschien kan ik beter een stukje naar voren rijden... wij staan hier niet zo handig.

Ina: Hoe laat heb je afgesproken met Sir Graham?

Paul: Zo tegen tweeën zei ik, wij zijn nogal vroeg.

Ina: Waarom heb je afgesproken in dat café in High Moreford? Zou het niet veel beter zijn geweest, wanneer wij in het hotel op hem hadden gewacht ?

Paul: Nee, ik wilde Forbes even spreken, maar niet in de buurt van het hotel. Er hangt zo'n rare atmosfeer om die Royal Gate. Ik vertrouw het niet zo erg.

Ina : Wat bedoel je?

Paul: Alles wat er in het hotel voorvalt... ieder gesprek, dat je met wie ook hebt, schijnt op de een of andere manier ter kennis te komen van... Z-4

Ina: Daar heb je gelijk in, Paul. Zo wisten zij bij voorbeeld ook... wat is er?

Paul: (Rustig) Kijk eens naar die auto, die daar van de heuvel afrijdt? Allemachtig, die stoort zich ook niet aan de maximum snelheid. (pauze) Goeie hemel... kijk eens, Ina, dat is Iris.

Ina: Iris? Maar dat kan Iris toch niet zijn? Hoe is zij dan uit de trein gekomen.

Paul: Zie je wel er is iets mis met dat stuur. Grote goedheid, zij vliegt het trottoir op.

(Een verschrikkelijke botsing, een groot aantal verschrikte stemmen van het publiek, glasgerinkel enz. enz.).

Ina: (gealarmeerd) Paul, waar ga je naar toe?

Paul: Blijf even hier, Ina.

(Deur van de auto slaat dicht. Opgewonden stemmen van de omstanders.

Paul: Pardon neemt U mij niet kwalijk, mag ik even passeren? Mag ik even voor U langs? Zo, dank U. Iris! Iris! Hoe is het met je.

Iris: Wat... wat... doe jij hier? (Zij kreunt van pijn) Oh ... het is niets... Let maar niet op mij ... een pijnlijke schouder... Oh...

Paul: Dat noem ik door het oog van de naald kruipen.

Iris: Er was iets niet in orde met het stuur. Ik merkte het toen ik den heuvel af ... en ... (plotseling boos) Oh, die schurk!

Paul: Iris, hoe ben je uit die trein gekomen?

Iris: De trein stopte in High Moreford... Van Draper en Guest wachtten daar op mij. Au ... die schouder... die schouder is erger dan ik dacht ...

Paul: Iris... Besef je met welke bedoelingen ze jou uit die trein haalden. Zij wilden voorkomen, absoluut voorkomen... dat je je mond voorbij zou praten... het was alles in elkaar gezet met die wagen inclusief... alleen door een wonder ben je...

Iris: (Razend) Ja... Ja... dat begrijp ik nou ook. Maar nu zal ik ook praten,... nu zal ik alles vertellen, wat ik weet... nu houd ik mijn mond niet meer... Au, die schouder...

Paul: Luister eens naar mij, Iris, laat je schouder verbinden en zoek mij dan op in Hotel Shepley in High Moreford.

Iris: Hotel Shepley? Hoe laat?

Paul: Laat eens kijken. Ik heb een afspraak met Sir Graham om 2 uur... laten wij zeggen rond 5 uur.

Iris: Om 5 uur. Afgesproken. (Grimmig) En wees maar niet bang, ik zal er zijn.

Paul: Ik hoop het. Iris. Ik hoop het van harte.

--<<>>--

Sir Graham Forbes: Wij moeten het van Iris aan de weet komen, Vlaanderen. Dat is absoluut noodzakelijk. Op eigen gelegenheid vinden wij dat tuinhuis nooit op dat onmetelijke landgoed!

Ina: U zei toch dat U Inspecteur Sandford met dat geval zou belasten ?

Sir Graham Forbes: Sandford is al van vanmorgen 10 uur op het meer, Ina. Hij kent de omgeving als zijn broekzak, maar dat tuinhuis kan hij niet vinden.

Paul: Hmmmmm. Maar U heeft toch iemand op Skerry Lodge, is het niet ?

Sir Graham Forbes: Waar zie je mij voor aan, Vlaanderen, reken maar van ja. Het huis is praktisch omsingeld. Ik heb ook iemand bij dat snoepwinkeltje van Mrs. Moffat staan. Heeft zij werkelijk iets met deze duistere zaakjes te maken dan blijft altijd de mogelijkheid open, dat zij ons op de een of andere manier de weg wijst naar het tuinhuis.

Paul: Mrs. Moffat heeft er zeker mee te maken; en ik heb er zo'n vermoeden van, dat wanneer Z-4 iets aan zijn mannetjes mede te delen heeft, hij dit doet door tussenkomst van Mrs. Moffat.

Sir Graham Forbes: Eén ding blijft mij duister: Hoe weten zij, dat zij met Z-4 te maken hebben, wanneer zij die vent of die vrouw nog nooit ontmoet hebben ?

Paul: En toch is dat doodeenvoudig, Sir Graham. Z-4 heeft Mrs. Moffat voorzien van een of ander wachtwoord.

Sir Graham Forbes: Alles goed en wel, maar ik kan het toch niet geloven, dat de bende nog steeds niet weet, wie Z-4 eigenlijk is. Op het ogenblik moet iemand als Van Draper of misschien ook Guest, toch weten...

Paul: Nee, ik geloof niet, dat één van hen er een flauw idee van heeft, wie Z-4 werkelijk is.

Sir Graham Forbes: Maar laten wij nu eens aannemen, dat je gelijk hebt, hoe is het dan mogelijk voor Z-4 om er absoluut zeker van te zijn, dat hij door één van de leden van de bende niet bedrogen wordt?

Ina: (geamuseerd) Maar zij kunnen Z-4 toch moeilijk bedriegen, Sir Graham, wanneer zij niet weten wie Z-4 is, zeg nou zelf?

Sir Graham Forbes: Ja maar zo bedoel ik het ook niet, Ina. Wat ik bedoel is dit... zij zouden toch kunnen weigeren om ook maar de minste notitie te nemen van de opdrachten van Z-4 wanneer...

Paul: Dat zou inderdaad het geval zijn, Sir Graham, wanneer U niet een kleine factor over het hoofd zag.

Sir Graham Forbes: Wat dan wel ?

Paul: Chantage.

Ina: U hebt toch zelf gezegd, dat Z-4 van ieder individueel lid van de organisatie iets wist? Dat moet het dus zijn

Sir Graham Forbes: Ik geef toe, dat dit destijds een veronderstelling van mij was, Ina. En ik begin er nu somtijds aan te twifelen of dit wel juist was.

Paul: Niet doen, Sir Graham, die theorie was uitstekend.

Sir Graham Forbes: Hoe ben je daar zo zeker van ?

Paul: Omdat ik dat kleine ontbrekende schakeltje gevonden heb, dat Iris hoopte voor mij te verbergen en waarvan zij wist, dat Z-4 ermee op de hoogte was. Herinnert U zich nog, dat ik een telegram ontving

Sir Graham Forbes: Hotel Martinez.... Nice.... de veertiende April negentien twee en dertig. Dat bedoel je toch ?

Paul: Juist. Nou, dat telegram bewees aan Iris zonder enige twijfel, dat er buiten Z-4 nog iemand was, die haar geheim kende.

Sir Graham Forbes: Maar Iris deed geen mond open, Vlaanderen... ook niet na dat telegram

Paul: (rustig) Nee, zij deed geen mond open, Sir Graham, in weerwil van het telegram, maar nu heb ik zo'n idee, dat zij het zwijgen zal verbreken.

Sir Graham Forbes: Nou, wij zullen maar wachten tot Glasgow. Dan zullen wij wel meer van Iris aan de weet komen.

Ina: Paul, wat betekent dat telegram eigenlijk ?

Sir Graham Forbes: Ja, Vlaanderen. Dat zou ik ook al willen weten.

Paul: Toen U mij zei, dat Z-4 de leden van de organisatie in zijn macht had, doordat hij iets van hen wist, besloot ik aan de weet te komen, wat Iris zo zorgvuldig verborg.

Sir Graham Forbes: En hoe kwam je daarachter ?

Paul: In 1932 trouwde Iris met een jonge effectenmakelaar , die Forrester heette, zij brachten de wittebroodsweken, tenminste een gedeelte daarrvan, door in Hotel Martinez in Nice. Op de veertiende April, twee dagen nadat zij In het hotel waren aangekomen, werd Forrester daar dood gevonden, alles wees op zelfmoord, maar...

Sir Graham Forbes: Maar

Paul: Ja, Sir Graham maar, er was een grote „maar” bij en een heel erge ongezellige „maar” , voor wat Iris betreft, vrees ik

Sir Graham Forbes: Wel allemachtig, Vlaanderen, zou dat nu allemaal wel waar zijn. Wij politiemannen zijn toch geen sufferds? Daar zouden wij toch van gehoord moeten hebben? Iris is tenslotte niet de eerste de beste, zij is een bekende actrice.

Paul: Dat is te zeggen, nu wel ja. Maar Iris was in 1932 niet zo bekend en zij leefde onder de niet onwelluidende naam van Rosie Shiner.

Sir Graham Forbes: (Nadenkend) Rosie Shiner?

Ina: Maar wat was er eigenlijk gebeurd... met Forrester bedoel ik dan.

Paul: Voor zover ik de hele affaire uit Informatie van de Franse politie autoriteiten heb begrepen, was het een erg ingewikkelde zaak. Iris werd uiteindelijk niet van moord beschuldigd, maar uit alles bleek, dat de politie de gedachte niet van zich af kon zetten, dat zij er op de een of andere wijze nauw bij betrokken was geweest. Een vrij belangrijke getuige, een Engels kamermeisje, dat een betrekking in het hotel had, verdween echter plotseling en daardoor raakte de zaak op de achtergrond en werd zij ten slotte door de politie losgelaten.

Sir Graham Forbes: Hmhmmmm... in ieder geval zou uit dit alles blijken, dat de veronderstelling als zou Iris zelf Z-4 is, niet juist is.

Paul: Oh, Iris is niet Z-4. Als er één ding zeker is, dan is het dit wel.

Sir Graham Forbes: ((geïrriteerd). Maar wie is het dan? Zou het Steiner kunnen zijn?

Paul: (onschuldig) Maar wij weten toch wie Steiner is, Sir Graham? Professor in de filosofie aan de Universiteit van Philadelphia.

Sir Graham Forbes: Hmhmmmm... ja. Dan hebben we nog Rex Bryant. Ik weet waarachtig niet, wat ik van hem moet denken, Vlaanderen.

Ina: En dan hebben wij altijd nog dat vreemde geval van die horlogeketting die op het lijk van Weston gevonden. is

Paul: Nou Is dat niet noodzakelijk een aanwijzing, dat Bryant betrokken was bij de moord op Ernie Weston.

Sir Graham Forbes: Ja, maar Vlaanderen, op de een of andere manier moet die Bryant er iets te maken mee hebben. Hoe kwam die ketting daar dan ?

Paul: Ik geloof, dat dat doodeenvoudig is. In mijn ogen gapte Weston de ketting. Evenals hij Steiners manchetknopen achterover drukte en de ring van Lady Retford.

Sir Graham Forbes:: De ring van Lady Retford?

Ina: Hoe weet je, dat die ring van Lady Retford was, Paul?

Paul: Dat heb ik bij de politie geïnformeerd. Een dag of veertien geleden heeft Lady Retford in de Royal Gate gelogeed. Zij was er alleen gedurende het weekeinde, maar lang genoeg om zich door Ernie Weston te laten bestellen.

Sir Graham Forbes: Maar wat bewijst dat dan nog? Toch niet meer dan dat Weston een doodgewone zakkenroller is?

Ina: In ieder geval maakt dat ons niets wijzer over Z-4, schat.

Sir Graham Forbes: En dan is er nog iets, Vlaanderen, namelijk dit: wanneer Weston een gewone zakkenroller was en geen ruzie had met Rex Bryant en niets te maken had met de bende, waarom is hij dan vermoord ?

Paul: Z-4...

Sir Graham Forbes: Maar waarom dan ? Waarom in hemelsnaam?

Paul: Uw speculatie is evenveel waard als de mijne, Sir Graham.

(Pauze).

Sir Graham Forbes: Maar, wat is uw speculatie dan, Vlaanderen ?

Paul: Mijn speculatie is deze. Zodra ik in het hotel was aangekomen, heeft Weston al mijn zakken doorzocht en de brief gevonden, die Lindsay of als je liever wilt, Hammond mij had toevertrouwd. Toen hij later overwoog, dat de brief voor mij persoonlijke waarde zou kunnen vertegenwoordigen, gaf hij hem terug, herinnert U zich niet... men schoof de brief onder de deur door in de kamer terug.

Sir Graham Forbes: Ja, maar dat zegt nog altijd niets waarom hij vermoord werd ?.

Paul: Niet?

Sir Graham Forbes: Wat bedoelt U, Vlaanderen ?

Paul: Ik bedoel niets anders dan dit, Sir Graham. Die arme drommel van een Weston is het slachtoffer geworden van zijn neiging tot kletsen. Nadat hij de bewuste brief bij mij had terug bezorgd, heeft hij daar met iemand over gesproken, dat staat voor mij vast. En die iemand was, ongelukkig genoeg voor hem, niemand anders dan Z-4. Nogal logisch, dat Z-4 zich dood schrok en hemel en aarde bewoog den brief terug te krijgen voordat hij door U werd gelezen Als er iets in de gedachten gang van Z-4 absoluut noodzakelijk was, dan was het wel om te voorkomen, dat Hammonds boodschap in uw handen viel. En nu had die stomme Ernie Weston die belangrijke brief in zijn handen gehad en niettegenstaande dat, hem doodkalm terug bezorgd. Er is niet veel verbeelding voor nodig om zich een voorstelling te maken van de razernij over zo iets bij Z-4.

Sir Graham Forbes: Ja, dat is zeker een motief.

Ina: (plotseling) Maar Weston wist dan toch niets over Z-4, anders zou hij de betekenis van die brief van Hammond toch hebben gesnapt.

Paul: Dat is volkomen juist.

Sir Graham Forbes: Luister nou eens, Vlaanderen. Neem eens een ogenblikje aan, dat Bryant Weston heeft aangesproken over die horlogeketting. Weston wordt zenuwachtig, want hij heeft een kwaad geweten en begint Bryant aan te zien voor de een of andere politieman. Gedachteloos begint hij tegen Bryant te

kletsen over die brief. Bryant is een journalist, die aan een half woord genoeg heeft om er tien andere bij te denken, nou en

Ina: (valt hem opgewonden in de rede) Ja, maar Sir Graham, hetzelfde is van toepassing op Dr. Steiner. Het is bijvoorbeeld mogelijk, dat hij Weston ondervraagd heeft over de manchetknopen. Weston is misschien door de mand gevallen en, zonder de betekenis van zijn woorden te beseffen, gaan babbelen over de brief. Tenslotte is alles mogelijk en zou men ook nog mogen veronderstellen, dat Steiner de horlogeketting van Bryant heeft ontvreemd en zo de verdenking op Bryant heeft willen leggen.

Paul: Lieve Ina, vandaag of morgen maken wij nog eens een eerste klas speurder van jou.

Ina: Dank je voor het compliment, Paul.

Sir Graham Forbes: Vlaanderen, geloof jij, dat Steiner Z-4 is?

Paul: (ontwijkt het antwoord), Ik geloof, dat het nu zowat tijd geworden is om op te stappen. Wij moeten terug naar de Royal Gate. Misschien heeft Sandford ons wel wat gewichtigs te vertellen.

Sir Graham Forbes: (realiseert zich, dat Vlaanderen niks wil zeggen) Ja, dat is dan misschien maar het beste. Nee, laat maar zitten, Vlaanderen, ik zal wel even betalen.

Kelnerin: 3 shilling alstublieft.

(Pauze)

Sir Graham Forbes: Alstublieft het is goed zo.

Kelnerin: Dank U

Sir Graham Forbes: Ik lees daar, dat de Golden Clipper nogal ruw weer heeft gehad op zijn laatste reis, Hoe was het tijdens jullie overtocht over de grote plas ?

Ina: Oh. Het was rustig, iedere minuut van de reis hebben wij genoten, niet waar Paul.

Paul: Ja, iedere minuut.

Sir Graham Forbes: Hè, ik zou er ook wel eens een maandje tussen uit willen trekken Daar komt nog bij, dat ik nog nooit in Amerika geweest ben.

Ina: Oh, maar dat zou net iets voor U zijn. (Terzijde) Wil je mij mijn handschoenen even geven, Paul ?

Sir Graham Forbes: Misschien dat het er in de komende jaren nog eens van komt. Ik heb altijd zin gehad in reizen. Mrs. Moffat zou zeggen: „Wat heeft Shakespeare ook al weer gezegd over reizigers?”

(Er is een pauze en deze pauze is lang en blijkbaar vol betekenis).

Ina: Wat is er Paul?

Vlaanderen: (uiterst ernstig) Sir Graham, zei Mrs. Moffat dat tegen U... Wat... heeft... Shakespeare... ook alweer... gezegd... over reizigers?

Sir Graham Forbes: (Verrast) Ja, en wat is daar zo vreemd aan ?

Vlaanderen: (met nauwelijks bedwongen opwinding) Wanneer? Wanneer zei ze dat tegen U?

Forbes: Nou dat was... eens kijken... de eerste keer dat ik bij haar in de winkel kwam... (Nu ook verontrust) Goeie hemel, Vlaanderen, wat is daarmee ?

Vlaanderen: Allemachtig, Allemachtig, wat ben ik een idioot geweest.

Ina: Paul, wat heb je?

Vlaanderen: Snap je dat dan niet! Mrs. Moffat zei precies hetzelfde tegen mij... „Wat, heeft Shakespeare ook al weer gezegd over reizigers”. Wanneer ik of U daarop het goede antwoord zou hebben gegeven, dan zou zij gedacht hebben, dat zij met Z-4 te doen had.

Sir Graham Forbes: (verbijsterd) Grote goedheid, je wil dus zeggen, dat dat misschien het wachtwoord is?

Vlaanderen: (In gedachten) „Wat heeft Shakespeare ook alweer gezegd over reizigers...?” “Reizigers logen nooit, ofschoon dwazen thuis hen tot leugenaars veroordeelden...” (opgewonden) Had ik er maar aan gedacht, Sir Graham, was ik er maar op gekomen.

--<>--

Mrs. Moffat: Wat is er... met Iris gebeurd ?

Guest: Alles OK (Pauze) Iets gehoord van... Z-4?

Mrs. Moffat: Nog niet.

Van Draper: (Geprikkeld) Het scherm is af... Hardwick is nu helemaal klaar... waarom komt Z-4 nu niet te voorschijn?.

Mrs. Moffat: Wees maar niet ongeduldig, hij komt wel.

Guest: Hij? (Rustig) Z-4 kan ook een vrouw zijn.

Mrs. Moffat: Misschien.

Guest: Hoe eerder het zaakje nu voor elkaar en afgelopen is, hoe beter ik het vind, want die vervloekte politie is de hele dag al op zoek geweest naar dat tuinhuis.

Mrs. Moffat: Maak je nu maar niet zenuwachtig... dat tuinhuis, dat zullen zij zo gemakkelijk niet vinden.

Guest: Dat weet ik ook wel: maar met Hardwick is zo zachtjes aan geen huis meer te houden.

Van Draper: Eén ding is zeker, wanneer Z-4 voor de dag komt, is de financiële kant van de zaak in orde, want hij is er de persoon niet naar om toe te slaan, tenzij hij absoluut zeker is, dat er voor het scherm een markt aanwezig is.

Mrs. Moffat: Een markt? Het is alsof het scherm bij opbod geveild moet worden. Heb je dan nog niet begrepen, dat er geen land in Europa is, dat niet geprobeerd heeft met Z-4 in contact te komen in het laatste halfjaar ?

Van Draper: U bent aardig op de hoogte, Mrs. Moffat.

Mrs. Moffat: Natuurlijk ben ik op de- hoogte, ik gebruik mijn gezond verstand, maar...

Van Draper: Juist, nou Guest, dan gaan wij maar voorzichtig terug naar het tuinhuis

Guest: Goed, dan wachten wij maar weer af. (Tot Mrs. Moffat) Wanneer Z-4 komt...

Mrs. Moffat: (kalm) Wanneer Z-4 komt. Majoor Guest... dan ziet U ons samen wel bij U in het tuinhuis verschijnen.

Guest: Ja, ja... goed dan

(Deur van de winkel open, de winkelbel wordt gehoord, de deur gaat weer dicht. Vertrek van een auto, die snel vaart neemt.)

(De winkelbel gaat over. Deur open en dicht).

Mrs. Moffat: Dag mijnheer.

Rex Bryant: (goed geluimd) Goedemiddag mevrouw.

Mrs. Moffat: Wat zal het zijn, mijnheer ?

Rex Bryant: Ik zou graag wat scheermesjes willen hebben. Hebt U dat merk met die trompet er op, „Trots van het Regiment” ?

Mrs. Moffat: Neen... dat merk... even kijken... nee, dat merk heb ik niet.

Rex Bryant: Nou, dat noem ik ook een winkel, hoor. Niet eens mesjes „Trots van het Regiment” in voorraad. Ik kan mij eenvoudig niet met een ander mesje scheren. Deze maken je gezicht zo zacht als van een baby. Nou Mevrouw, bestelt U nu maar gauw een goede voorraad „Trots van het Regiment”, zodat ik ze de volgende keer van U kan kopen

Mrs. Moffat: Ik heb U toch al eens eerder hier in de winkel gezien, niet waar?

Rex Bryant: Ja, zeker... een paar keer.

Mrs. Moffat: Uit welke streek komt U, als ik vragen mag?

Rex Bryant: Uit welke streek ik kom? Ik kom uit Chelsea, Mrs. Moffat, het vrolijke, goeie oude Chelsea... waar je op de meisjes aan kan en waar mannen, mannen zijn... och als ik toch aan dat goeie, ouwe Chelsea denk...

Mrs. Moffat: Chelsea... dat is een heel eind weg...

Rex Bryant: Ja.

Mrs. Moffat: Tk heb een getrouwde zuster in Londen. In Peckham geloof Ik. Is er niet een wijk in Londen, die Peckham heet?

Rex Bryant: Oh, zeker. Een stuk van Londen heet Peckham.

Mrs. Moffat: (Met een zucht) Hè, het moet heerlijk zijn om te reizen! Heel dikwijls heb ik gewenst, dat ik er de tijd voor had, en het geld natuurlijk! Wat heeft Shakespeare ook alweer gezegd ever reizigers ?

(Pauze).

Rex Bryant: (langzaam) Hij zei... „Reizigers logen nooit..., ofschoon dwazen thuis... hen tot leugenaars veroordeelden”... „reizigers... logen... nooit...” Mrs. Moffat.

Mrs. Moffat: Z-4... (Met Intense verering in haar stem).

Rex Bryant: (Zachtjes) Ja... Z-4.

Mrs. Moffat: (zeer opgewonden) Oh, Wat hebben wij op U gewacht. Eindelijk is U daar dan. Oh, maar U weet niet, hoe dat wachten ons opgevreten heeft. Ik begon zelfs al te denken, dat...

Rex Bryant: (haar kalm in de rede vallend) Is het niet beter, dat wij naar de achterkamer gaan? Het is nogal... eh... moeilijk... gevaarlijk... om hier te blijven...

Mrs. Moffat: Oh, neemt U mij niet kwalijk. Ja, natuurlijk ... wacht U even... nu is de grendel op de deur. Ja, je weet het nooit... voorzichtigheid is maar alles... De muren hebben in deze tijden oren ..

(de stemmen verzwakken en keren terug nadat zij in de zogenaamde achterkamer zijn).

Mrs. Moffat: Ja, mijnheer, en dan hebben wij natuurlijk Uw opdrachten uitgevoerd... Uw opdrachten, wat er met Iris moest gebeuren bedoel ik...

Rex Bryant: (snapt het niet) Met Iris...?

Mrs. Moffat Ja, met Iris, weet U wel ? Dat geval met die, auto, met dat stuur...

Rex Bryant: (Snapt het niet, maar doet aisof)! O ja, dat is waar ook, Over Iris' bedoelt U-.. en die auto... Ja, ja

Mrs. Moffat: (vertrouwt het niet erg) Maar weet U het dan niet meer ?

(Pause).

Rex Bryant: (Doet nu erg zeker) Absoluut, natuurlijk weet ik daar alles van, Tussen haakjes, hoe is het met Iris?

Mrs. Moffat: (Rustig) Ik heb nog geen bericht gehad, maar ik verwacht...

Rex Bryant: En Hardwick...?

Mrs. Moffat: Het scherm is klaar

Rex Bryant: Uitstekend.

Mrs. Moffat: (Plotseling nerveus) Enne ... zijn alle maatregelen genomen ?

Rex Bryant: Ja, zeker... alles is klaar... (pauze) heeft U nog moeite gehad met Hardwick ?

Mrs. Moffat: In het begin niet daarvoor was hij te bitter gestemd over de gang van zaken, maar nu begint hij... lastig te worden.

Rex Bryant: Lastig?

Mrs. Moffat: Hij wil maar weten, waarom zij hem naar het tuinhuis gebracht hebben in plaats van hem op Skerry Lodge te laten.

Rex Bryant: Ja, dat snap ik, dat is niet onbillijk van hem. (Pauze) Hoe ver is dat tuinhuis hier vandaan?

Mrs. Moffat: Hoe ver het hier vandaan is... toe nou, maar U weet toch wel waar het tuinhuis is?.

Rex Bryant: Nou ja, die is goed, natuurlijk weet ik wel waar het is, maar... voor zover ik mij herinner, ben ik er toch nooit geweest... wel.

Mrs. Moffat: U daar nooit geweest? En U heeft het juist zelf voor ons ingericht... U was het die!.. Grote goedheid. U bent Z4 niet

Rex Bryant: Het spijt mij inderdaad reusachtig Mrs. Moffat, maar ik ben helemaal niet Z-4 niet. (plotseling) Ga bij die deur vandaan. Dank U, zo is het beter. Als ik U was, Mrs. Moffat, dan zou ik gaan zitten. Nee, wees maar niet bang voor deze revolver... hij zal niet afgaan, dat beloof ik U... tenminste niet tenzij

Mrs. Moffat: Wie bent U? Wie voor de drommel...

Rex Bryant: Alles op zijn tijd, Mrs. Moffat... Alles... op... zijn... tijd,.. (telefoneert) Als U nu zo vriendelijk zou willen zijn, Mrs. Moffat, om op een paar vragen van mij te antwoorden: „Waar ligt het tuinhuis?”

Mrs. Moffat: Dat weet ik niet,

Rex Bryant: Mijn beste Mrs.... (Plotseling in de telefoon) Ja, hallo... Inverdale 83 ? Hallo. Is dat de Royal Gate? Ja... luistert U eens even... ik wil mijnheer Vlaanderen spreken... Ja, die is het... Paul Vlaanderen... mmm... zo... ja in dat geval blijf ik maar even aan de telefoon... Ja, dank U. (Pauze) Geduld is toch maar alles Mrs. Moffat, vindt U ook niet ? Geduld is een schone zaak ...

Script is gemaakt door Jan Arie van Hengel